

givning, har Man dog troet at burde søge at gennemføre Offentlighed og Mundtlighed i Behandlingen af de heromhandlede Sager, forsaavidt Saadant lader sig forene med den gjældende Inkvisitionsproces, og Man har derfor, næst at optage de Bestemmelser, der maae ansees fornødne for at Sagerne kunne blive behandlede saa hurtigt og simpelt som muligt, søgt at give nogle levende Forskrifter om Fremgangsmaaden i de her omhandlede Sager, saa meget mere som det maatte befrygtes, at Sagernes Behandling vilde blive uensartet, hvis Man overlod Udviklingen af den her foreslaaede eiendommelige Rettergangsmaade til Praxis uden nærmere Veiledning. Idet Opmærksomheden henledes paa, at nærværende Lovudkast ogsaa indeholder nogle Forskrifter om private Politisager, der ikke fandtes i det af Folketinget vedtagne Lovudkast, skal Ministeriet indskrænke sig til følgende Bemærkninger ved de enkelte §§ i Udkastet.

ad § 1.

Ved denne § er foreslaaet Oprettelsen af en ny Afdeling under Kriminal- og Politiretten til Behandlingen af offentlige Politisager og som Følge heraf Ansættelsen af en 9de Udsæssor. Da Retten vil komme til at overtage den væsentligste Del af de hidtil ved Politidirektørens Protokol behandlede Sager, jfr. § 2, er det, overensstemmende med hvad Kriminal- og Politiretten har erklæret, anset nødvendigt at forøget Arbeidskraft tilføres Retten, som, hvis den uagtet det den paalagte betydeligt forøgede Arbejde skulde vedblive kun at have det for den nu normerede Medlemsantal, maatte med Grund befrygtes at ville blive saaledes overbebyrdet, at det kom til at gaae ud over Sagernes tilbørlige Behandling. Forsaavidt Folketingsudvalget i dets Betænkning har som en Udvei til, uden Forøgelse af Udsæssorernes Antal, at vinde Kræfter til de offentlige Politisagers Behandling, paavist den, at forandre den Bestemmelse i Frd. af 28de Februar 1845 § 8, hvorefter private Politisager behandles ved 2 Afdelinger af Kriminal- og Politiretten, derhen, at alle disse Sager henlægges under een Afdeling, bemærkes, at dette maa ansees util-

raadeligt, idet det Arbejde, som herved vilde blive paalagt en enkelt Dommer, vilde blive uoverkommeligt for ham.

Naar der under de Sager, som skulle undergives en egentlig kriminalretlig Behandling, er henført de Sager, der ifølge Frd. af 11te April 1840 § 83, jfr. Frd. af 28de Februar 1845 § 17, for Kjøbenhavns Vedkommende behandles som offentlige Politisager, er Grunden den, at disse Sager i deres Bæsen ere kriminelle og i det øvrige Land behandles som saadanne, medens Forskellen i Behandlingen for Kjøbenhavns Vedkommende egentlig kun bestaaer deri, at der ikke udstedes nogen Aktionsordre, og ikke udnævnes nogen Aktor og Defensor, naar Saadant ikke af den Paagjældende forlanges. Den i Sens Slutning omhandlede Myndighed for Rettens Justitiarius til at foretage midlertidige Afvigelser fra den i Sen nævnte Ordning gaaer vel noget videre end den ham ved Frd. af 28de Februar 1845 § 8 indrømmede Besøielse, men maa antages under den forhaandenværende Overgangstilstand med Hensyn til den kriminelle Retspleie i flere Henseender at være hensigtsmæssig.

ad § 2.

Denne § er i det Væsentlige stemmende med den af Folketinget vedtagne § 4. Da Sager, der anlægges for Overtrædelse af et af Politiet i Medfør af Lovgivningen eller dets almindelige Myndighed givet Paalæg eller udstedt Forbud, nu i flere Tilfælde behandles som Justitsager, medens det maa ansees rettest, at de finde deres Afgjørelse paa samme Maade og under samme Kontrol, som offentlige Politisager, er den fornødne Bestemmelse derom optagen i S'en. Sager angaaende Myndighedsmissbrug af Politiets Personale ere med den i S'en nævnte Indskrænkning henregnede til offentlige Politisager i Henhold til det af Kommunalbestyrelsen i sin Tid derom fremsatte Forslag. Naar man dernæst blandt Sager, der skulle behandles som offentlige Politisager, har optaget Sager angaaende Lovovertrædelser, begaaede af Børn under 15 Aar, forsaavidt Straffen ikke maatte blive Hensættelse i en Straffeanstalt,